

Kapka

12/19/2007

Prosinec 2007

MĚSÍČNÍK FARNOSTÍ LAŠKOV, PŘEMYSLOVICE,
ČECHY POD KOSÍŘEM

Prosinec

*Na svatou pannu Barboru
přitáhni sáně do dvoru!
Zaječím třeba gulášem
uvítej hned Mikuláše!
Lucie ti dá znát svou moc.
Nejdelší právě je teď noc.
Hod Boží – obloha čistá?
Úroda hojná se chystá.
Když Štěpán větrem uhodí,
Špatně se réva urodí.
Silvestr však jí sílu dá,
jenom, když vítr, jas ten tam.*



P. Jan Hrabě Kroupa

Malé křesťanské kalendárium...

Prosinec:

- 3. prosince – památka sv. Františka Xaverského, kněze**
- 7. prosince – památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve**
- 8. prosince – slavnost Panny Marie, Počaté bez poskvrny prvotního hříchu**
- 13. prosince – památka sv. Lucie, panny a mučednice**
- 14. prosince – památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve**
- 25. prosince - slavnost Narození Páně**
- 26. prosince – svátek sv. Štěpána, prvomučedníka**
- 27. prosince - svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty**
- 28. prosince – svátek sv. Mlád'átek, mučedníků**
- 30. prosince – svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa**

Prosinec – to především čas Adventu, který trvá od předvečera první adventní neděle /1. prosince/ a končí prvními nešporami Narození Páně.

Texty první neděle vyjadřují eschatologický ráz adventu. Čte se z proroka Izaiáše, který předpověděl příchod Mesiáše. Kristus přichází jako Spasitel. Buďme připraveni! Druhá neděle adventní ukáže naši upřímnost při přípravě na Kristův příchod, a to naším postojem k bližnímu. Hlavní postavou této neděle je Jan Křtitel. Třetí neděle je označena názvem „Gaudete“, „Radujte se“ – Naše spása je blízko, radujme se. Možná, že si všimnete, že kněz vymění fialový ornát za růžový! Čtvrtá neděle – Ježíš je Syn Boží a syn Panny Marie. Tato neděle se zaměřuje k oslavě Matky Boží. Naši předkové Mariin podíl na adventním očekávání vyzpívali v rorátních zpěvech.

„Rosu dejte nebesa shůry a oblaka dštěte Spravedlivého: otevři se země a vypuč Spravedlivého.“

Peněvadž čas adventu začíná, proto milí chlapani a děvčata, bratři a sestry v Kristu Pánu - snažte se dobře připravit na příchod Pána Ježíše o Vánocích, abyste byli připraveni i na jeho druhý příchod na konci světa. Kromě hmotných dárek si můžete připravovat i dárky duchovní. Jak? Budete se modlit za potřeby bližních i celého světa.

Roráty

Na památku očekávání Vykupitele od století se sloužila v době adventní časně zrána mše ke cti Panny Marie, tzv. roráty.

Název „roráty“ měla podle závěrečného zpěvu „Rorate coeli!“.

Kněz sloužil tuto mši sv. v bílém ornátu.



S nadšením se při ní zpívaly staré krásné zpěvy rorátní, z nichž mnohé byly již z doby Karla IV. Vstupní modlitba: “Ejhle, Hospodin přijde – a bude v onen den světlo velké“ byla v hlubokém šeru rána a s blikajícími světýlky mnoha svíce vyjádřením touhy blízkého příchodu Pána.

*Advent máme
svíce plane
jedna, dvě, tři
a když v chvoji
ta čtvrtá hoří*

Ježíšek u dveří stojí.

lidové říkadlo

***Ještě příběh pro vás
z knihy Lene Mayer – Skumanz:
Jakub a Kateřina.***

Advent

„Jakube, prosím tě, zaběhni mi do schránky s dopisem!“ - prosí maminka. „Teď nemohu,“ říká Jakub. Právě totiž omalovává dřevěné figurky: zvon, anděla a hvězdu. Chce je o vánocích pověsit na stromceček, „Mami,“ volá Jakub, „prosím tě, vymyj mi štětec!“ Když byl Jakub hotový, vzpomněl si na dopis. „Kde je dopis?“ „Už jsem ho hodila,“ říká maminka. To se Jakubovi vůbec nelíbí. „Napiš ještě jeden dopis,“ prosí, „nebo alespoň pohlednici tetě Mileně.“

Žadonil tak dlouho, až maminka napíše pohlednici, a utíká s ní hned do schránky.

„Ježíši,“ říká Jakub, „teď je mi lehčeji.“

Dění ve farnosti ...

Dne 11. listopadu 2007 konalo se v klubovně v Laškově setkání ekonomických rad farností Laškov, Přemyslovice a Čechy pod Kosářem. Hlavním bodem setkání bylo napsání dopisu o. arcibiskupovi, který měl být odpovědí ekonomických rad farností na dopis o. Arcibiskupa ekonomickým radám z jara roku 2007. Kromě toho byl bilancován částečně rok 2007, který končí, a zároveň byl nastíněn program prací na rok 2008. S obsahem dopisu bude možné se seznámit na našich farních stránkách v rubrice: Aktivity farnosti - ekonomické rady.

Světec měsíce ...

Svatý Mikuláš

historie, legenda a tradice

Skutečná historie, legenda a tradice se spojují u Mikulášovy osoby v pestrý celkový obraz: Mikuláš, světec a přítel dětí, patron zajatců, ochránce dobré svatby, biskup, mučedník, vyznavač a pomocník v nouzi. Co všechno bychom mohli vyjmenovat, co vyznačuje a charakterizuje tohoto oblíbeného světce!

Dvě města se dnes dělí o slávu Mikulášova kultu: Demre v Turecku, dřívější Myra, místo biskupova úmrtí, a Bari v Apulii, kde jsou uchovávány ostatky velmi uctívaného světce v neobyčejné bazilice sv. Mikuláše od r. 1087, a jsou cílem mnoha poutníků.

Obyvatelé Bari slaví "svého" Mikuláše každý rok 8. května, v den přenesení, ohromnou slavností. Slavnosti se odehrávají na moři,



věřící přitom plují na člunech k Mikulášově soše. Už večer předtím prochází historický průvod hýřící barvami, na němž se účastní celé Bari, ulicemi města.

Historicky doloženými daty jsou: Mikuláš se stal kolem r. 300 jako mladý muž biskupem v Myře v tehdejší Lykii. Brzy potom zde začalo pronásledování křesťanů za Galeria Valeria Maximina. I Mikuláš se dostal kolem r. 310 do zajetí a byl v žaláři těžce trýzněn. Ještě poznamenán utrpeným mučením vystoupil r. 325 na slavném koncilu Nicejském. Více se neví o Mikulášově životě a působení, je známo už jen přibližné datum biskupova úmrtí. Den smrti byl 6. prosinec, rok mezi 345 a 351.

Mikulášův kult se šířil asi po dvě staletí po smrti uctívaného, přesáhl na celou řeckou církev, později i na slovanské země. K největšímu Mikulášovu uctívání došlo od 8. století v Rusku, jehož je od té doby patronem. Váhavě se pak šířil Mikulášův kult také v Evropě, např. od 10. století v Německu, Francii a Anglii.

Italští námořníci nebo piráti uloupili v r. 1087 ostatky biskupa Mikuláše ze sarkofágu náhrobního kostela v Myře a přinesli je do Bari v Apulii, kde tehdy vládli Normani. Prázdný Mikulášův kamenný sarkofág můžeme ještě dnes vidět v obnoveném dolním kostele Mikulášova chrámu v Demel /Myře/ na jihozápadním pobřeží Turecka. Antická Myra je ovšem už jen městem zřícenin.

V Bari postavili k uchování drahocenných ostatků na troskách byzantského guvernérova paláce baziliku sv. Mikuláše. Papež Urban II. posvětil r. 1089 kryptu s Mikulášovou schránkou. Dodnes patří bazilika s kůry k nejvýznamnějším románským církevním stavbám v jižní Itálii. Jejími největšími drahocennostmi jsou vedle hrobu církevního patrona ciborium z 12. století, jediné úplně zachovalé z té doby v Apulii, jakož i slavný biskupský trůn Eliášův z bílého mramoru, který pochází z 11. století a patří k nejmimořádnějším uměleckým dílům Apulie.

Úcta a tradice: tradice kolem Mikulášovy osoby je velmi výrazná. V předvečer 6. prosince navštěvuje - často v doprovodu anděla a čerta /v Německu v doprovodu čeledína Ruprechta/ děti a obdarovává je nebo je kárá pro jejich nezpůsoby. Punčochy nebo holinky



postavené přede dveřmi nebo za oknem jsou ráno o sv. Mikuláši naplněny sladkostmi. V alpských zemích provozují zakuklené postavy v den sv. Mikuláše své neplechty. V jihoněmecké oblasti, hlavně v Bavorsku, nahrazuje Mikuláš od středověku často Erasma jako pomocníka v nouzi. Na východě je Mikuláš po P. Marii nejuctívanější světeckou postavou.

Mikulášovo uctívání se rozvinulo v Německu zprvu v 10. století v Porýní; bylo podporováno císařovnou Theofanou, řeckou manželkou císaře Oty II. Ve stejném 10. století vznikl v Německu obyčej, který zůstal zachován dodnes: zvyk, že Mikuláš navštěvuje děti a obdarovává je. To se vztahuje na tuto historii: v klášterních školách tehdy byla takzvaná "biskupská hra"; při ní jeden žák přebíral jednou v roce funkci opata nebo i biskupa a "vládl" nad klášterem a nad školou. Zprvu se tato hra konala 28. prosince, v den Neviňátek; asi od 13. století byla přeložena na den sv. Mikuláše.

Znázorňování (a legendy): Mikuláš je znázorňován téměř vždy jako starší biskup s krátkým až dlouhým vousem. Velmi mnohá vyobrazení jsou dodnes na Východě, na nich je Mikuláš často holohlavý. Také znázornění na Západě se opírají v četných případech o východní umění. Mikuláš mívá u sebe nejčastěji tři zlaté koule na knize.

Toto znázornění se vztahuje na legendu: jeden šlechtic poslal své tři dcery do veřejného domu, aby si vydělaly jako nevěstky na věno ke svatbě. Mikuláš však hodil oknem v noci třem mladým ženám po jednom sáčku se zlatáky, takže mohly ukončit svou činnost a vdát se. Místo tří koulí mívá Mikuláš také tři váčky na peníze, tři zlaté pruty, tři pytlíky, tři chleby, tři kameny nebo tři zlatá jablka. Se třemi chleby na knize je Mikuláše vidět mezi jiným na soše ve štrasburském chrámě.

Také slavná žakovská legenda nachází často svůj výraz ve výtvarném umění. Podle této historiky prý Mikuláš jednou ochránil tři žáky před tím, aby je zlý hostinský, k němuž zašli, nezabil a nenaložil do soli. Proto je Mikuláš často znázorňován s nakládacím sudem, v němž sedí tři mládenci.

A ještě jedna legenda byla často znázorňována: Mikuláš pomáhá lodi, která se dostala do tísně na moři, a jejíž námořníci ho vzývali. S kotvou proto ukazuje Mikuláše malba na oltářním nástavci v lübeckém kostele P. Marie (15. století).

Patron:

Ruska; Lotrinska; ministrantů; dětí; panen; poutníků a cestujících; advokátů, soudců, notářů, obchodníků, lékárníků, hostinských, obchodníků s vínem, výrobců a obchodníků s parfémů, lodníků, rybářů, námořníků, vorařů, mlynářů, pekařů, obchodníků se zrním a semeny, řezníků, sládků, lihovarníků, sedláků, tkalců, obchodníků s krajkami a sukmem, kameníků, dělníků v kamenolomech, knihařů, knoflíkářů, svíčkařů; hasičů; zajatců; za šťastnou svatbu; proti nebezpečí vody a na moři; ke znovuzískání ukradených předmětů; proti zlodějům.

podle knihy Rok se svatými

Italským ekvivalentem sv. Mikuláše je La Befana – věštkyň o podobě vědmy, dosti zlobivá. Straší se jí nehodné děti – Befana místo dárků sype jím do ponožek popel. Navštívuje italské domy teprve 6. ledna, o svátku Tři králů. Putuje pěšky a roznáší hodným dětem dárky, když se kladou do lůžka.

Německým vtělením sv. Mikuláše je Frau Berta /Pani Berta/. Působí podobně jako italská Befana – bezšelestně se vkrádá do dětského pokoje, aby je ukolébala do snu, ale je postrachem těch nehodných. Má velké stopy a železný nos. Nejčastěji dárky klade na parapety, schody nebo se dostává do domu komínem a vkládá dárky do ponožek nebo pod polštář.

V anglosaských státech právě Santa Claus přináší dětem dárky ve Vigili Vánoc. Děti píše mu dopisy, aby mu připomenuly své přání. Dopisy házejí do krbů, aby s kouřem letěly do nebe. Na krbech a u lůžek visí zdobené ponožky a čekají na dárky. Pro nehodné děti má Santa Claus připravené pruty místo dárků. Název Santa Claus pochází z holandského jazyka od slova *Sinterklaas* – Svatý Mikuláš.



Francouzským ekvivalentem sv. Mikuláše je Dame Anonce: dobrá věštkyň, která přináší dětem dárky během jejich snu v noc silvestrovou. Dárky přináší také Pere Noel s přítelem Pre Fouettard, který ví, jak se chovalo každé dítě a radí - jaký dárek by mělo obdržet.

Ruským ekvivalentem je samozřejmě Died Moroz /Dědek Mraz/, který vystupuje nejčastěji v doprovodu Sněhulky. Přinášejí oni dárky hodným dětem, když ty spí v novoroční noc.

Ve Švédsku není sv. Mikuláš. Místo toho 13. prosince se bohatě slaví svátek zasvěcený sv. Lucii ze Syrakus na Sicílii. Zvyk byl dovezen do Švédska námořníky. Tedy – v každé rodině jedna žena v tom dnu se vtěluje do podoby sv. Lucie a dává rodičům nebo dětem snídani do lůžka.

Španělské děti čekají na dárky až do 6. ledna a dárky roznášejí Tři Mágové (ze španělského Los Reyes Magos): Kašpar, Melichar a Baltazar, tedy Tři Králové. Tento svátek je spojený s parádou – 5.ledna. Děti 5.ledna postaví 3 kalíšky sherry pro krále a mrkev pro velbloudy.

V Belgii sv. Mikuláš navštěvuje každý dům dvakrát. 4. prosince, aby se podíval na jednání dětí a 6. prosince s dárky za slušné jednání nebo pruty za špatné. Mikuláš zanechává dárky v botách a děti, aby se mu zavděčily, připravují mrkev nebo seno pro jeho oslíky.

V Dánsku svatý Mikuláš je známý jako Julemanden. Onen přijíždí ve společenství elfů, sáněmi, které táhnou sobě. Děti zanechávají pro elfy mléko a pudink a jsou velice šťastné, když ráno není jídlo.

Jak jsem už vzpomenul v Holandsku je sv. Mikuláš známý jako Sinterklaas. Připlouvá lodí v poslední sobotu listopadu. Na svém bílém koni paráduje skrze město, navštěvuje královský hrad, kde kníže a princezna musí se přiznat - zda byli hodní. Pátý prosinec je dnem hledání dárků, které mohou být skryté v nejrůznějších místech.

připravil P. Janusz

Úvaha k zamyšlení...

V adventní době často ve svých rozjímáních se vracíme k Nazaretu, městu, ve kterém zvláštním způsobem byl Ježíš očekáván, neboť to právě v něm se počal a v něm žili a čekali na Jeho narození Josef a Maria, jediní lidé, kteří měli jistotu, že dílo spásy začalo vrcholit, že slíbený Spasitel brzy se narodí na světě. Proto když dnes samotní čekáme na příchod Spasitele, řekněme si pár slov o Nazaretu, kde to všechno, čím dnes žijeme, začalo.

Nazaret leží na půl cesty mezi Haifou a Tiberiádským jezerem. Obývají ho převážně křesťanští Arabové, pouze nová čtvrť Nacerat Ilit (Horní Nazaret) je židovská. Dnes je centrem Galileje s 50.000 obyvateli, za Ježíšových časů byl opovrhovanou vesnicí, o které se nezmiňuje Starý zákon, Flavius Josephus ani Talmud /celý Nazaret počítá kolem 100.000 obyvatel/. Odtud Ježíš pocházel, tady prožil většinu života. Dějiny města v křesťanských časech ilustrují osudy nejvýznamnější nazaretské stavby - Chrámu zvěstování. Na místě, kde se archanděl Gabriel zjevil Panně Marii, aby jí oznámil narození Ježíšovo, byl první kostel postaven z iniciativy svaté Heleny již v roce 356, přesto se podařilo nalézt zbytky jeho mozaik. Arabskou nadvládu přerušili mezi lety 1099-1189 křižáci, tehdy byl Nazaret biskupským sídlem. Poutě na místo zvěstování ukončili roku 1263 Mameluci, podle křesťanské legendy se kostel zachránil před jistou zkázą tím, že uletěl do Loreta v Itálii. Odtud se typ "loretto" rozšířil po celé Evropě, v Čechách stojí mimo jiné v Praze, Brně a Rumburku. Křesťanům byl vstup znovu povolen až za Otomanů v roce 1620, od té doby je Chrám zvěstování ve správě františkánů, kteří 1730 postavili další kostel, který byl zbořen v polovině 20. století.



Novou baziliku architekta Barluzziho vysvětil 1964 papež Pavel VI. Je prý největším chrámem na Blízkém východě, dýchá z ní atmosféra 2. vatikánského koncilu a ekumenismu - oltáře po jejím obvodu prezentují jednotlivé státy. Exteriér připomíná starobylé zikuraty, zaujme průčelí s mnoha úzkými okny a biblickými citáty. Jeskyně pod chrámem, kde mělo k navštívení dojít, skládá se z několika

prostorů: "Mariina kuchyně", "Josefova kaple", "Kaple zvěstování" se sloupy, které označují místa, kde stáli Gabriel a Marie, a "Andělská kaple".

Z dalších křesťanských staveb Nazaretu je zajímavý pravoslavný kostel, stojící uprostřed bazaru na místě bývalé synagogy, v které se Ježíš přesvědčil o tom, že "nikdo není prorokem ve svém domě". Pod klášterem Paní z Nazaretu jsou prostory, které prý obývala svatá rodina. Jmenujme ještě kostel svatého Josefa, kde ukazují nákras Josefovy dílny a kostel archanděla Gabriela s Mariiným pramenem.

Pár kilometrů východně od Nazaretu, na hoře Tabor, došlo k tzv. transfiguraci či proměnění Páně - Ježíš tu za asistence svých učedníků hovořil s Mojžíšem a Eliášem. Vedle troskek z byzantského a křižáckého období vyrostl františkánský klášter a bazilika z roku 1924, inspirovaná asyrskými chrámy.

Minule jsem upozorňoval na proměnění, při kterém naše lidské dary, chléb a víno, vložené do rukou Krista, jsou proměněny v Jeho svaté Tělo a Jeho svatou Krev. Kristus nás touží ve Večeřadle pohostit. Eucharistie, to je Jeho pokrm. Zázrak večeřadla stále trvá. Duch svatý bez ustání proměňuje chléb a víno proto, aby nás všechny živil. Dnes bych chtěl něco říci o cíli této hostiny, na kterou nás Kristus zve.



Mše svatá V Boží dary v rukou člověka

Kristus touží, aby Jeho věrní, kteří žijí na celém světě, měli sílu k spravedlivému životu. Náš úkol, lidí věřících, je těžký –

máme žít spravedlivě v nespravedlivém světě. Ten nespravedlivý svět je velmi blízko nás, stejně jako plevel vedle pšenice, až do žní, až do konce dějin. Věrnost Božím zákonu, věrnost Božím přikázáním, hodinu po hodině, skrze celý život, v tomto nespravedlivém světě vyrůstá do hrdinského skutku a žádá zvláštní Boží pomoc. Svaté přijímání, pokrm, který Kristus dává ve večeřadle, zaručí nám tuto pomoc potřebnou k prožití dne, týdne, měsíce a života – spravedlivě v nespravedlivém světě.

Jde přitom nejen o individuální bohatství, o sílu, kterou potřebuje každý z nás, aby mohl vydávat svědectví své víry tam, kde ho Pán Bůh postaví, ale také o uvědomění si, že jsme všichni jedno tělo Kristovo. Každý z nás je buňkou tohoto těla. Každý také, stejně jak buňka v těle, aby mohl žít, dostává pokrm. Tím pokrmem, kterým nás živí Kristus, jak dobře víme, je Jeho Tělo a Krev. To je velké tajemství. My to nevidíme každodenně, avšak Církev žije Eucharistií.

Konečně při Eucharistii jde také o konec našeho pozemského života. Můžeme říci, že stejně jako dítě žije v lůně matky pokrmem,

který mu dává krev matky, a tak dorůstá až k narození, Kristus nás krmí sebou, abychom dorůstali v dočasnosti, jako v lůně matky, k hodině narození do světa věčného. Podobně jako dítě, kterému je odřezán přístup k pokrmu matky, se rodí mrtvé, tak i člověk, který se vědomě a dobrovolně zřekl Eucharistie, zrodí se do věčnosti mrtvý, to znamená neschopný k prožívání štěstí věčného.

Vhodné je, abychom v Eucharistii uviděli také pro nás nepochopitelnou Ježíšovu pokoru. Bůh se stal nejenom člověkem, ale když už byl člověkem a Bohem, stal se ještě naším chlebem, aby mohl být nám k dispozici. Největší ponížení, hlubší kříže. Hle, Bůh – Člověk se stává chlebem, dává se nám k dispozici. Je to největší vyznání lásky Boha k nám.

Na tuto Boží lásku bychom měli odpovědět. Církev zdůrazňuje, že se to stává skrze naše chování vůči Eucharistii, to znamená za prvé – když často přijímáme svaté přijímání a za druhé, když máme k Eucharistii náležitou úctu. Jestliže jde o to – jak často bychom měli přijímat Pána Ježíše, to připomínám, že katolík má být u přijímání aspoň jedenkrát v roce, a to v době velikonoční. Když toto neplní, tehdy se sám vylučuje z života Církve. Normální život náboženský se však rozvíjí tehdy, když člověk jde k přijímání každou neděli. Největší etapa náboženského života je tehdy, když člověk z potřeby srdce se snaží jít k přijímání každý den.

A kdy máme náležitou úctu k Pánu Ježíši? Především je viditelná v starosti Církve o to, aby dokonce ani nejmenší kousek hostie nezůstal z viny lidské zprofanován, to znamená, aby např. neupadl na zem a nebyl lidmi pošlapán. K tomuto cíli např. ministrant nese patenu a podávající přijímání, když ukončí podávání, umývá své prsty a všechno, co se setkalo s tělem a krví Pána Ježíše. Stejnou starost by měli mít všichni a především ti, kteří využívají povolení Církve přijímat na ruku. Jakou úctu mají např. lidé v Africe, vyprávěl jednou P. Zdeněk Čížkovský. Tito lidé si po svatém přijímání **„olizují ruku, aby nic z Jeho /Kristova/ těla nezůstalo na dlani.“** Proto všichni, kteří přijímají na ruku, by se měli alespoň potom na ni podívat, zda na ní nic nezůstalo. Jde přece o věc velmi důležitou – úctu ke Kristu a naši víru v Jeho přítomnost v každém kousíčku hostie.

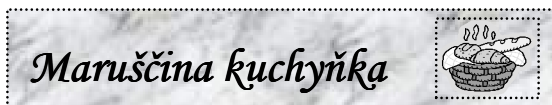
pokračování příště

P. Janusz

Pořad bohoslužeb

	Půlnoční 24. prosince 2007 Pondělí	Slavnost Narození Páně 25. prosince 2007 Úterý	Svátek Svaté rodiny 26. prosince 2007 Středa	sv. Silvestra 31. prosince 2007 Pondělí	Nový Rok Matky Boží Panny Marie 1. ledna 2007 Úterý
---	--	--	--	---	--

Laškov	24.00	9.00	9.00	21.00	9.00
Přemyslo vice	22.30	7.30	7.30	18.30	7.30
Čechy p.Kosířem	21.00	10.30	10.30	17.00	10.30



Celoroční nadílka

Postup práce :

Vezme se 12 měsíců, pořádně se očistí od všeho škarohlídství, strachu a chamtivosti i puntičkářství.

Každý měsíc se rozkrájí na 30 – 31 dílů, takže zásoba vydrží na celý rok. Pak se každý den upraví tak, že se vezme:

- 1 díl práce
- 2 díly dobré nálady a humoru a přidají se:
- 1 porce důvěry v Boha
- 1 čajová lžice snášenlivosti, něco trpělivosti se špetkou taktu.





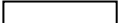


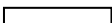




Celé se bohatě zalije láskou.

Takto připravené se to ozdobí kytičkou laskavosti a servíruje se s milým úsměvem a vonícím přátelským slovem.

Místo televize

Místo televize si můžete jednoho zimního večera sednout kolem stolu spolu se svými dětmi (nebo děti se svými rodiči) a udělat si pěkný psychologický testík.

Následující obrázek překreslete na papír (nejlépe A4) tolikrát, kolik vás bude test dělat. Dál už je to jednoduché. **Dokreslete v jednotlivých kolonkách symboly podle své fantazie.** Prostě, co vás napadne. Obrázek může být i abstraktní, lépe však konkrétní. Okénko č. 7 si nechte nakonec a namalujte tam, co vás v tu chvíli napadne.

1 	2 	3 
4 	5 	6 
7	8 	9 
10 	11  	12 

Začněte kreslit všichni současně a hlavně od sebe neopisujte! Nezáleží na rychlosti, ani na preciznosti. Každý ať maluje jak umí a jak chce. Složitě, či jednoduše – to je jedno.

Až budou všichni hotovi, podívejte se na výsledek. Najdete ho na straně 15. Měl by vypovídat něco o osobnosti každého jednotlivce.

Sami uvidíte, že je možné se při tom pěkně nasmát. Téměř 100% obrázků vypovídá o našich povahách a taky zavání tajemstvím budoucnosti. Všichni, co umí držet tužku v ruce, mohou se spolu hezky pobavit, a to přece je to hlavní. Vždyť těchhle chviliek je tak málo. Tak přeji pěkný vydařený večer.

P. Janusz

Dětský koutek...

Po rušné ulici kráčí duchovní hledě kamsi nahoru.

Právě se chystá vstoupit na vozovku, když ho zastaví policista:

„Otče, když se nebudete dívat tam, kam jdete, půjdete tam, kam se díváte!“



Biblický kvíz

Milí chlapeci a děvčata!

Za chvíli zazvoní vánoční zvonek a oznámí, že je tu Štědrý den. Jistě se všichni těšíte, ale my jsme si pro vás přichystali několik otázek, aby vám Vánoce byly ještě bližší.

„A“

- 1) Kam položila Panna Maria narozeného Ježíše?
 - a) do kolébky
 - b) do košíku
 - c) do jeslí

- 2) Kdo se jako první přišel na Ježíše podívat?
 - a) pastýři
 - b) mudrci
 - c) lidé z Betléma

- 3) Čím byl sv. Josef?
 - a) zedníkem
 - b) tesařem
 - c) knězem

„B“

- 1) Boží hod slavíme?
 - a) 25. prosince
 - b) 9 měsíců po prvním jarním úplňku
 - c) v neděli po 4. neděli adventní

- 2) Který starozákonní prorok má nejvíce předpovědí o Mesiáši?
 - a) Amos
 - b) Izaiáš
 - c) Jonáš

- 3) Jak se jmenuje země, kde leží Betlém?
 - a) Judsko
 - b) Samařsko
 - c) Galilea

Test /Místo televize/ – legenda :

Význam jednotlivých obrázků, které jste nakreslili jsou: 1-ty, 2-ostatní, 3-Bůh, 4-smrt, 5-dárek pro tebe, 6-láska, 7-tajemství, 8-ty a tvé okolí, 9-tvé okolí, 10-budoucnost, 11-balancování, 12-obraz tvé duše

Myšlenky ...



Pascalova sázka

Jestliže Bůh existuje, to my:

- když v Něj věříme,
získáváme věčnost,
- když v Něj nevěříme,
přicházíme o všechno.

Jestliže Bůh není, to my:

- když v „něj“ věříme,
o nic nepřicházíme,
- když v „něj“ nevěříme, také o nic nepřicházíme.

Závěr:

*Z ekonomického hlediska
- vyplatí se věřit než nevěřit.*

Blaise Pascal



*Všichni jsme poutníci
na cestě do Nebeského Království
- na adventní dobu přeji všem i sobě,
abychom tento svatý čas co nejlépe využili
a dosáhli vrchołu,
na kterém se budeme cítit vedle Boha*

P. Janusz, farář

Vydává Římskokatolický farní úřad v Laškově pod záštitou otce Janusze Łomzika
Podněty, příspěvky a informace k otištění lze odevzdat na faře nebo animátorům farnosti.
Náklady na 1 ks výtisku: 8,- Kč. Proto prosíme o dobrovolný příspěvek. Předem děkujeme za pochopení.
www.farnost-laskov.wz.cz email: jasiেকz@volny.cz tel. 739523415